

Sygn. akt II CSK 432/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa P. Ż.

przeciwko A. L. Ż.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 3 lipca 2015 r., sygn. akt XV Ca (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwana zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Okręgowego z dnia 3 lipca 2015 r. naruszenie art. 52 § 1 i 2 k.r.o. w związku z art. 5 i 6 k.c. oraz art. 45 § 1 k.r.o. i naruszenie art. 233 § 1 k.p.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła oczywistą jej zasadnością z powodu rażącego naruszenia art. 52 § 1 k.r.o. przez Sąd Okręgowy oraz występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego sprowadzającego się do pytania, czy fakt pobrania przez pozwaną z rachunku bankowego środków niezbędnych do utrzymania siebie i małoletniej córki mógł stanowić, w sytuacji gdy małżonkowie od początku małżeństwa żyli w rozłączeniu i pozwany nie uiszcział alimentów ani nie przekazywał otrzymanego zasiłku na małoletnią córkę oraz wniósł pozew o rozwód bez zabezpieczenia rodziny, ważny powód do ustanowienia rozdzielności majątkowej z datą wsteczną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Kwestia podniesiona przez skarżącą nie jest takim zagadnieniem. Dokonana przez Sąd Okręgowy ocena stanu faktycznego sprawy z punktu widzenia przewidzianych w art. 52 § 1 i 2 k.r.o. przesłanek ustanowienia rozdzielności majątkowej z datą wsteczną nie nasuwa zastrzeżeń w świetle przyjętej w orzecznictwie wykładni tych przepisów (por. w szczególności wyroki

Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1997 r., III CKN 51/97 i 11 grudnia 2008 r., II CSK 371/08).

Nie jest w sprawie spełniona także przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów prawnych powołanych w skardze kasacyjnej pozwanej.

Z przedstawionych przyczyn, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6a ust. 1 pkt 9 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowione z urzędu (Dz.U.2013.490), a także § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).